

lang række ting, vi var utilfredse med, og som kunne give problemer. Men i løbet af udvalgsbehandlingen har ministeren imidlertid set med vore øjne flyttet sig markant og i den rigtige retning. Og det vil jeg da så gerne kvittere for nu.

Vi har noteret os, at ministeren ikke enevældigt og uden videre vil udnytte sine beføjelser, men vil drøfte tingene både med Folketingets Energipolitiske Udvalg, med Danske Elværkers Forening og med de øvrige berørte parter. Og jeg håber så, at det vil blive en drøftelse i samme positive ånd, som vi har haft under udvalgsarbejdet. Det vil sige, at ministeren vil lytte til de synspunkter, der kommer fra anden side, og ikke blot handle og agere på synspunkter, ikke blot lytte og derpå gøre, som ministeren selv havde besluttet tidligere. Det håber jeg så vil vi opleve.

I Det Konservative Folkeparti håber vi og tror på, at vi med den nuværende udformning af lovforslaget og med de spørgsmål og svar, der er stillet og givet, og hvoraf nogle er optrykt i betænkningen, har fundet den øjeblikkelige rette balance mellem elselskaberne og de mindre, selvstændige næringsdrivende og mellem de danske elselskaber og de udenlandske elselskaber.

Vi vil i Det Konservative Folkeparti med opmærksomhed følge udviklingen. Og jeg gør opmærksom på, at det var med velberåd hu, at jeg sagde, at det var den øjeblikkelige rette balance, vi havde fundet, for jeg tror, at når vi kommer nærmere frem i retning af EU's åbne energimarked, vil det blive nødvendigt at justere og ændre også denne lov. Men jeg håber, at vi på det tidspunkt kan gøre det i enighed fra starten og ikke skal opleve Socialdemokratiets enegang én gang til.

Kim Behnke (FP):

Når vi i dag skal andenbehandle lovforslag nr. L 230, er der jo grund til at se lidt tilbage på, hvad der egentlig er sket siden førstebehandlingen.

Ved førstebehandlingen meldte både Venstre og Det Konservative Folkeparti klart imod loven. På daværende tidspunkt kunne begge partier se, at det er et skråplan, man lader elværkerne begive sig ud på. På daværende tidspunkt var både Venstre og De Konservative enige i det fornuftige synspunkt, at elværker ikke skal ud og beskæftige sig med sideordnede aktiviteter.

Elværkerne i Danmark er i den privilegerede situation, at de er monopolvirksomheder. Vi forbrugere kan ikke bare vælge en anden elleverandør. Hvis jeg er utilfreds med mit elværk i Århus, kan jeg ikke bede om at få strøm fra et andet sted. Jeg er stavnsbundet med hensyn til at få strøm fra ét bestemt sted.

Når nu det elværk skal ud og eksperimenteres med at bygge kraftværker i Polen og med alverdens andre aktiviteter, så er der, uanset hvordan man vender og drejer det, indbygget en risiko for, at der kan opstå et tab.

Meget af den debat, der har været under udvalgsarbejdet, har jo mest været om, hvad man skal gøre ved overskuddet. Jeg er faktisk mere bekymret for, hvad man vil gøre med underskuddet. For det er jo ikke ministeren, der kommer og betaler underskuddet. Det er ikke flertallet her i Folketinget, der kommer og dækker underskuddet. Nej, det bliver fuldstændig præcis som i det skoleeksempel, Folketinget har, nemlig SEAS-sagen. Det bliver sådan, at det bliver elforbrugerne, der kommer til at betale for de fejl, der vil blive begået i de kommende år.

Og der vil blive begået fejl. For de mennesker, som er valgt, som er ansat til at drive elværker, er jo ansat og valgt til det, fordi man forventer, at de er dygtige til at fremstille strøm billigt og miljøfornuftigt. De er jo ikke ansat der, fordi de er gode til at drive entreprenørvirksomhed i udlandet. De er heller ikke ansat der, fordi de har en særlig specialviden i relation til, at de nu skal til at drive installatørvirksomhed, og hvad man ellers har af ambitioner hos elværkerne. Derfor vil man komme til at begå fejl.

Se, hvis det var en hvilken som helst anden privat virksomhed, må folk for min skyld begå alle de fejl, de vil, for det er deres egen tegnebog, det er deres egen bankbog, der kommer til at hæfte for de fejl. Men det er jo ikke det, der er tilfældet her. Det er jo ikke bestyrelsesmedlemmerne, det er jo ikke ledelsen af elværkerne, som skal betale – nej, det er og bliver alene forbrugerne.

Derfor glædede det mig ved første behandling, at Venstre og Det Konservative Folkeparti fortsat kunne se, at det var en forkert udvikling. Det er simpelt hen et forkert spor, vi nu lader elværkerne bevæge sig ind på, for det kan komme til at gå så grueligt galt, som det gjorde i f.eks. SEAS-sagen.

Så ved jeg godt, at der under udvalgsarbejdet er blevet gjort meget ud af at få indkranset, hvad det så er, elværkerne rent faktisk skal